

Nyhedsbrev nr. 9 Rio Mira, marts 2018

1. Påske i Portugal
2. Vandrekursus i februar
3. Fællesmøde 14. april
4. Facebook Rio Mira
5. Ovebelægning på Quintaen

PÅSKE I PORTUGAL

Påskenen ligger tidligt i år. Der plejer at være mange på Quintaen, men i år er der kun fem medlemmer med familie – i alt ca. 12 personer. Vejret er forårsagtigt med 15-19 grader. I Portugal er der tradition for, at man bager påskekager med et æg i midten. Ægget symboliserer livets begyndelse og naturligvis også forårets komme.

VANDREKURSUS

Det første vandrekursus med afsæt i Quintaen blev gennemført med stor succes i februar måned. Det var Rie (190), der tog initiativet. Baggrunden for initiativet beskriver hun således. "Jeg har tidligere arrangeret en privat vandretur med 6 venner i november 2015 (hvis jeg husker korrekt). Turene var ikke så fint afmærkede, som de er nu. Jeg vandrer meget mange steder i verden og denne tur var opstået i samarbejde med nogle af dem, jeg vandrer mest med. Ideen med at omfatte medlemmer af kollektivet, var et forsøg, som lykkedes over al forventning".

Kirsten (178) var en af deltagerne på vandrekurset. Læs hendes spændende beretning fra turen!

Stor var min glæde, da jeg før jul hørte, at Rie havde taget initiativ til et "vandrekursus" /en uges vandringer i februar med quintaen som udgangspunkt. Jeg meldte mig til - i håbet om at få gået nogle af de strækninger, som indgår i vandreruten 'Rota Vicentina' – og som vi i de senere år har kunnet konstatere - tiltrækker flere og flere vandrere til Alentejo og nationalparkområdet langs kysten.

Hvis der stadig er medlemmer, der ikke er klar over det, så ligger vores quinta lige op og ned af en af de smukkeste, nyere vandreruter i Europa – og for de, som skulle være interesserede, er der et godt informationskontor i Odemira (ved siden af restaurant Torres i rundkørslen), hvor de er behjælpelige med information; rutebeskrivelser, salg af kort osv.

I selve kurset deltog vi 14 personer; 8 medlemmer (hvoraf de tre fungerede som chauffører) og 6 gæster. Søde og hyggelige folk, der alle var indstillet på at hjælpe til med det praktiske – og at få tingene til at fungere.

Selvom vi var en blanding af erfarne vandrere og almindelige ”traskere”, oplevede jeg os som en samlet gruppe, der klarede dagens etaper i et afslappet og jævnt tempo. Kun enkelte dage bød ruterne på småstrabadser såsom stækninger med blødt sand eller stejle stigninger. Vi syntes selv, vi klarede det flot ☺

Rie havde forberedt hele ugen på fineste vis: Vi spiste morgenmad sammen i køkken-alrummet i Portuguese, smurte madpakker af den indkøbte fællesmad – og blev derpå fordelt i bilerne kl. 10, hvorpå vi kørte til begyndelsen af dagens vandretur. Om eftermiddagen blev vi hentet, når vi havde nået vores slutdestination. Arbejdsopgaver som indkøb og opvask var fordelt ligeligt mellem os alle. Ren luksus.

Vejret var mildt alle dagene, vi havde let skyet og solrigt vejr – perfekt til at vandre i.

Ruterne var afvekslende og meget forskellige:

Mandag d. 12. februar gik vi fra Milefontes langs med kysten til Almogrove. En smuk tur, hvor vi undervejs forsøgte at finde en unik plante for området, *Plantago Almogravensis*, men årstiden var ikke velegnet til at genkende blomstrende planter, så vi fandt mange forskellige aspiranter undervejs...

Tirsdag d. 13. gik vi en flot rundtur fra Troviscais ned til floden Mira, som vi fulgte et stykke – bl.a. forbi en østersfarm – og op igennem bakker med eucalyptus tilbage til Troviscais. Bagefter tog nogle af os videre til Sao Luis, hvor der på tredje dag blev afholdt karneval. Det var en oplevelse, hvor især mange lokale mænd fik luftet deres indre drag-queens. Særligt indtryk gjorde byens vejafdeling, der malede vejstriber iført stramme kjoler, høje hæle, netstrømper og kraftig makeup.

Onsdag d. 14. tog vi til Santa Clara, hvor vi gik endnu en smuk og afvekslende rundtur. Først gik det opad, indtil vi nåede til dæmningen, hvor vandstanden var bekymrende lav, på grund af manglende nedbør hele vinteren. Derpå fulgte vi en flot strækning på skråningen langs den opdæmmede søbred - indtil stien drejede opad igen – igennem eucalyptusbevoksede bakker – og så nedad, til vi nåede Santa Clara i dalen igen.

Torsdag d. 15. bød på endnu en forrygende smuk tur langs kysten: Vi startede ved Cabo Sardao og gik til Zambujeira. I ved alle, hvor imponerende kysten er der – så vi nød synet af storkene, der svævede over os eller lå på reder på klipperne, Atlanterhavets bølger, den varierede kyst med sandstrandene, klippeformationerne og – ikke mindst - det gode selskab undervejs.

Fredag d. 16. gik vi fra Sao Teotonio ad det, der kaldes den "historiske rute" i Rota Vicentina. Vi kom gennem eukalyptus plantager - og fulgte et lille vandløb, der løb gennem blandet skov med mange korkege. På et tidspunkt stødte vi på et lille skilt i vildnisset, hvorpå der stod, at vi kunne købe kaffe og appelsinsaft, blot vi henvendte os i et lille hus, der lå lidt fra stien. Vi slog os ned ved åen, hvor en sød – og meget genert – tysk kvinde kom og beværtede os. Vi fortsatte og krydsede åen – og kom derved til at forskrække et enligt æsel, der stod bundet til et træ. Efter at have skrydet højt, slappede den af og ville gerne kløs i panden... Vi stoppede ved landevejen lidt syd for Boavista / Odemira og blev hentet af vore trofaste chauffører.

Dette var de fem vandreture, Rie havde valgt: Meget smukke, meget forskellige – og meget rimelige i forhold til sværhedsgrad og terræn. Godt valgt!

Det var dog et dagligt mysterium, hvor mange km. vi egentlig havde tilbagelagt, da der altid var en mindre difference mellem det angivne antal km. i rutebeskrivelserne – og så de målinger, vi hver især kunne se på vore skridttællere. Vi gik gennemsnitligt 12-14 km. dagligt. Måske er portugisiske kilometer lidt kortere end danske ☺...

Derudover kunne jeg nævne, at vi selvfølgelig også spiste sammen om aftenen, både på quintaen og i byen på restaurant (bl.a. en lille lokal med god, traditionel mad) og hyggede os sammen i køkkenalrummet i Portuguese. Det var en dejlig uge, med rare mennesker og skønne naturoplevelser i vores nærområde. Det bliver ikke meget bedre ☺

På alle deltageres vegne sender jeg en kæmpe tak til Rie for alt det arbejde, hun har lavet: Tak for initiativet og lad os i fællesskab sørge for at uger med vandreture bliver en tilbagevendende aktivitet på quintaen. Kærlig hilsen Kirsten L. Hjorth (medl. 178)

FÆLLESMØDE 14. APRIL 2018

Forårets fællesmøde holdes lørdag den 14. april 2018 i København. Ole K. (201), der er formand for administrationsgruppen fortæller: " A-gruppen arbejder lige nu med især 2 spændende opgaver. Der er jo sket det, at retssagen omkring Nordporten er startet op ved retten i Odemira. Det første retsmøde blev afholdt den 8.marts 2018, og efter det oplyste, vil næste aktivitet være en form for synsforretning på stedet, iværksat af retten/dommeren. Datoen er endnu ikke kendt, men vigtigst af alt er, at sagen efter alt for mange års venten er kommet i gang.

En anden stor opgave er at få en dialog i gang med teknisk forvaltning i Odemira. Foreningen fik jo i efteråret et brev fra kommunen, som vi i første omgang troede var den længe ventede byggetilladelse på vores maskinhus. Det viste sig i stedet at være en anmodning om at dokumentere i princippet samtlige bygninger og ombygninger på vores 2 matrikler helt tilbage til det tidspunkt, hvor vi købte stedet. Det viser sig, at kommunen overhovedet ikke har historiske optegnelser eller tegninger af bygningerne tilbage i tiden. Der har nemlig ikke været krav om bygningstegninger før 1969. Byggegruppen har nu bedt en lokal arkitekt om at opmåle alle husene og lave tegninger af husenes indretning, som de ser ud i dag. Med dette materiale i hånden håber vi at kunne tilfredsstille kommunens krav bagudrettet – og derfra komme videre med dels maskinhuset og – ikke mindst – de omfattende planer, der arbejdes på med henblik på renovering

af Langhuset. Disse ting håber vi på at kunne komme med flere detaljer om på fællesmødet den 14.april”

FACEBOOK RIO MIRA

Kirsten gjorde mig opmærksom på, at der lå mange flotte billeder fra vandreturen på Facebook. Jeg ved ikke, om I alle er klar over, at der eksisterer en facebook side 'Rio Mira', hvor medlemmer kan se og opslå billeder og kommentarer. Tjek den ud, hvis du er på. Ud over karnevals billeder fra Sau Luis i år, fald jeg over Claus (174) opslag, som er en artikel i Politiken 17.okt. 1989 med titlen "Olde-Kolle i ferielandet". Der står bl.a. "Rio Mira hedder feriekollektivet, som foreløbig har 70 medlemmer, der for de flestes vedkommende er i 40-50 års alderen De satser på at blive 100, som i de kommende år frem til pensionsalderen kan benytte Rio Mira kollektivet til deres ferier lige så tit de vil, hvorefter de regner med at skulle tilbringe hele og halve år i de behagelige klimatiske omgivelser i Odemira."

OVERBELÆGNING PÅ QUINTAEN

Den arbejdsgruppe, vi nedsatte på sidste fællesmøde, om hvordan vi kan forebygge overbelægning på Quintaen, vil tage emnet op på fællesmødet i april. Vi tror, det vil være en god idé at lave et spørgeskema, som sendes ud til alle medlemmer. Ideen er, at få et klarere billede af hvordan vi bruger Quintaen, hvornår vi foretrækker at rejse til Rio Mira, hvor længe vi er der, om vi satser på at have børn og børnebørn med eller måske en gruppe venner. Har vi erfaringer med overbelægning eller har vi aflyst eller flyttet en ferie på Quintaen. Kort sagt undersøge, om der er behov for at gøre noget for at forebygge overbelægning! Men mere om det på fællesmødet.

GOD PÅSKE TIL JER ALLE

Redaktionen er afsluttet 30.03.2018, næste nyhedsbrev udkommer i juni skriv til os inden 15.juni.

Aase Rieck Sørensen (168)